

Tuženik: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna, D. Krawczyk, M. Orion Jędrysek, H. Schwarz i K. Majcher, agenti)

Izreka

1. Time što je projekte traženja ili ispitivanja nalazišta plina iz škriljevca uz pomoć iskopa do dubine od 5 000 metara izuzela od postupka ispitivanja potrebe procjene učinaka na okoliš, osim za iskope minimalne dubine od 1 000 metara u područjima iz kojih se zahvaća voda, područjima zaštićenih kopnenih voda i područjima zaštićenim kao nacionalni parkovi, prirodni rezervati, parkovi prirode i zaštićena područja u okviru mreže Natura 2000 te u njihovoj okolini, Republika Poljska povrijedila je obveze koje ima na temelju odredaba članka 2. stavka 1. Direktive 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš, u vezi s njezinim u člankom 4. stavkom 2. i 3. i prilozima II. i III.
2. Republici Poljskoj nalaže se snošenje, osim vlastitih, i troškova Europske komisije.

(¹) SL C 14, 16. 1. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 31. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta domstolen – Suède) – Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag protiv Dödsboet efter Ingvar Mattsson i Jan-Erik Strobel i dr. protiv Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

(Predmet C-542/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2002/92/EZ — Područje primjene — Pojam posredovanja u osiguranju — Direktiva 2004/39/EZ — Područje primjene — Pojam „investicijsko savjetovanje” — Savjeti pruženi povodom posredovanja u osiguranju koji se odnose na ulaganje kapitala u okviru kapitalnog životnog osiguranja — Kvalifikacija djelatnosti posrednika u osiguranju kada ne postoji njegova namjera da zaključi pravi ugovor o osiguranju)

(2018/C 259/10)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta domstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Erik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Dödsboet efter Tommy Jönsson, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson, Dödsboet efter Leif Göran Erik Nilsson

Tuženici: Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

Izreka

1. Članak 2. točku 3. Direktive 2002/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. prosinca 2002. o posredovanju u osiguranju treba tumačiti na način da obavljanje pripremnih radnji za zaključivanje ugovora o osiguranju ulazi u pojam „posredovanje u osiguranju”, čak i kada predmetni posrednik u osiguranju nema namjeru zaključiti stvarni ugovor o osiguranju.

2. *Financijski savjeti o ulaganju kapitala dani u okviru posredovanja u osiguranju koje se odnosi na zaključivanje ugovora o kapitalnom životnom osiguranju obuhvaćeni su područjem primjene Direktive 2002/92, a ne onim Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ.*

⁽¹⁾ SL C 14, 16. 1. 2017.

Presuda Suda (peto vijeće) od 31. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sø- og Handelsretten – Danska) – Ernst & Young P/S protiv Konkurrencerådet

(Predmet C-633/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Kontrola koncentracija poduzetnika — Uredba (EZ) br. 139/2004 — Članak 7. stavak 1. — Provedba koncentracije prije prijave Europskoj komisiji i utvrđivanje nespojivosti sa zajedničkim tržištem — Zabrana — Doseg — Pojam ‚koncentracija‘ — Otkazivanje jedne od stranaka koncentracije sporazuma o suradnji s trećom osobom)

(2018/C 259/11)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Sø- og Handelsretten

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ernst & Young P/S

Tuženik: Konkurrencerådet

Izreka

Članak 7. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (Uredba EZ o koncentracijama) treba tumačiti na način da je koncentracija provedena samo operacijom koja, u cijelosti ili djelomično, činjenično ili pravno, doprinosi promjeni kontrole nad ciljnim poduzetnikom. Za otkazivanje ugovora o suradnji u okolnostima kao što su one iz glavnog postupka, koje je dužan provjeriti sud koji je uputio zahtjev, ne može se smatrati da dovodi do provedbe koncentracije, i to neovisno o pitanju je li to otkazivanje proizvelo učinke na tržište.

⁽¹⁾ SL C 46, 13. 2. 2017.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 31. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal administratif de Lille – Francuska) – Adil Hassan protiv Préfet du Pas-de-Calais

(Predmet C-647/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) br. 604/2013 — Utvrđivanje države članice odgovorne za ispitivanje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u državi članici podnio državljanin treće zemlje — Postupci prihvata i ponovnog prihvata — Članak 26. stavak 1. — Donošenje i priopćavanje odluke o transferu prije nego što zamoljena država članica usvoji zahtjev u svrhu prihvata ili ponovnog prihvata)

(2018/C 259/12)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal administratif de Lille